

Kapitel, som omhandler Understøttelser under særlige Forhold; der er kun Iden Variation i Overskrifterne over Kap. 6 og 7, og jeg tillader mig at fastholde, at det er rigtigt at gaa den Vej; men jeg nægter ikke, at hvis man i selve Titlen vil have en Oversigt over de Hovedpunkter, om hvilke Forslaget handler, maa man have forskellige Bistemmelse ind i Titlen; det er jo noget, vi kende, vi kende baade de lange Titler og de korte Titler, men jeg kan ikke nægte, at administrativt set fra Ministeriets Standpunkt, er den korte Titel den mest tiltalende. Man kan ogsaa gaa en anden Vej og sige: Om det offentlige Fattigvæsen m. m.; det er maatte ikke saa klædeligt, men det indbefatter jo saa meget; vi have jo Love, der bruge den Slags Betegnelser. Altsaa jeg indrømmer, at der er adskillige Gmner, som kun have Berøring med Fattigvæsenet, og som det ikke kan siges, at Fattigloven som saadan bør ordne, om den end rører ved dem; men jeg tror alligevel, at det er rigtigt at tage dem med. Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede udenfor Betænkningen af det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Beth) have jo forskellige Medlemmer udtalt sig og efter de Udtalelser, der ere fremkomne, og som jeg til Dels kan være enig i, skal jeg tillade mig at gaa lidt nærmere ind paa min Opfattelse af Betydningen af de her stillede Ændringsforslag. For det første har det ærede Medlem ment, det var noget ganske nyt, vi kom ind paa her med Ordningen af Familieforholdene; men det er ikke ganske rigtigt, der findes en Raadstueplakat for Kjøbenhavn af 5te Juli 1796, som siger, at, saasom det undertiden indtraffer, at Ægtemænd, uden nogen foregaaende Separation, enten efter kongelig Bevilling eller indbyrdes for Øvrigheden indgaaet Forening, aldeles unddrage sig fra at leve med og forsørge deres Hustruer, og baade Billighed og Retfærdighed fordre, at slige Mænd blive tvungne til at opfylde de dem i den Henseende paaliggende Pligter, saa skal det i slige Tilfælde af Øvrigheden fastsættes, hvad Hustruen efter Billighed bør tilstaaes af Mændene, og saadant, i Mangel af mindelig Betaling, med Udpanning indrives. Lovgivningen har altsaa vært ved dette Forhold for lang Tid siden, om end kun i en enkelt Retning og ikke saa omfattende, som her er sket. Saa siger det ærede Medlem endvidere, at han bliver ved den bestaaende Ret, og forlanger, at de Regler, der gælde for uægte Børn, Alimentationsreglerne, skulle gøres anvendelige paa dette Forhold, det vil sige: analogt anvendelige,

mere kan der jo ikke være Tale om i dette Tilfælde, det følger af sig selv. Nu har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) ogsaa beskæftiget sig noget med dette Forhold, og Hovedbestemmelsen findes i Forordningen af 14de Oktober 1763, hvori der siges, at Faderen til et uægte Barn skal lige med Moderen være Omforg for dets Opdragelse og efter hans Formue erlægge i det mindste Halvdelen af de Omkostninger, som dets Underholdning udsfordrer. Det er den ene Hovedbestemmelse; saa er der en anden senere Hovedbestemmelse i Plakat af 28de Maj 1825, som gaar ud paa, at for saa vidt der ikke gives Visshed om den udlagte Barnefader, der med Rette kan anses for Barnefader, bør Øvrigheden foranstalte Sagen behandlet ved en Politiret, som saa forhandler Sagen videre — der bliver Tale om Edsafleggelse o. s. v. Deraf fremgaar, at det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds ikke har Ret i, at det er de samme Regler, der komme til Anvendelse, thi det er Øvrighedens Sag, at dette Forhold bliver oplyst, naar det en Gang bliver anmeldt, medens det ærede Medlem vil have, at det skal være den, hvem Forsørgelsespligten er paalaagt, som skal rejse denne private Politisag. Det er jo i den Anledning, jeg tillod mig at sige forleden: „Saa skulde vi altsaa have Sagførerne med“. Det er jo ikke nødvendigt, at Sagførerne komme med, men man aabner dem dog der en vis Udgang. Betydningen af det ærede Medlems Forslag vil gaa i to Retninger, for det første den, at Overøvrigheden i intet Tilfælde, hvor der protesteres, kunde anfætte de vedkommende til Bidrag; den blotte Protest vilde nødvendigvis gøre, at Sagen maatte for Domstolen. Dernæst vilde Forslagets Vedtagelse flytte Bevisbyrden, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds rigtig har paapeget. Hvorledes vilde det nemlig gaa, hvis Lovforlagets Bestemmelser blev ophøjede til gældende Ret? Der staar i § 9: „I det Tilfælde, at den forsørgelsespligtige uden selv at være trængende til Understøttelse ikke tilbørlig opfylder sin Forpligtelse, bestemmer Overøvrigheden (Amtmanden og i Kjøbenhavn Overpræsidenten) under Hensyn til den forpligtedes Raar og andre Omstændigheder, der herved egne sig til at tages i Betragtning, hvad der skal gøres til de paagældendes Forsørgelse.“ Hvis man nu følger denne Bestemmelse, og den vedkommende, hvem Forsørgelsespligten skal paalægges, kommer og siger: Ja, men jeg er ikke gift med den Kone, som forlanger Forsørgelse, saa skal Overøvrigheden, hvis det